

Så vil jeg også godt spørge: Hvad nu hvis en arbejdsgiver ikke vil betale de gebyrer, vi bliver udsat for nu, eller lønmodtagerne ikke kan, vil det så sige, at vi bare skal acceptere, at lønmodtagerne ikke kan blive efter/videreuddannet og f.eks. i forbindelse med en virksomhedslukning så kommer til at stå dårligere i jobsøgning til et nyt job på grund af en omlægning her, hvor det ikke står fuldstændig klart, hvem det er, der har forpligtelsen? Jeg kan forstå på ministeren her, at det er arbejdsgiveren.

#### Formanden:

Uden sådan set at blande mig i debatten vil jeg helt stiltørdigt gøre opmærksom på, at i forretningsordenens § 11 kan man se, at ved første behandling behandler man lovforslagene ud fra en principiel holdning og berører ikke enkeltheder. Ja, ja, jeg nævner det bare.

(Kort bemærkning).

#### Aage Frandsen (SF):

Jeg berørte ikke i mit indlæg, at vi ikke havde fået høringssvarene. Det gjorde jeg ikke, fordi det er helt normalt, så det bliver ren retorik, man skal komme med det hver eneste gang. Vi får ikke ét eneste høringssvar, inden vi har første behandling, det er bare helt normalt. Det er godt nok noget nyt, men det er blevet helt normalt.

Men jeg vil godt spørge ministeren om de brugerbetalingssatser, der skal laves, hvor jeg forstod på det svar, som hr. Frank Jensen fik i ordvekslingen dér, at det var noget, der var mulighed for at snakke om. Ministeren kan jo fastsætte brugerbetaling, men er det noget, ministeren vil være med til at tale med os andre om, eller har man fra finansministerens side sagt, at der skal være fuldstændig ministeriel frihed, dermed finansministeriel frihed, til at bestemme, hvad brugerbetalingen skal være? Er det noget, vi andre kan blande os i, eller er det aftalt på forhånd, for så er der jo ikke så meget sjov ved det?

Vi er selvfølgelig meget imod hele konstruktionen, men vi er villige til at snakke om de her ting, vi vil bare gerne høre: Er ministeren bundet af finansministeren?

(Kort bemærkning).

#### Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren siger, at det her ikke er en forringelse. Jamen det kommer da an på, hvis brillen man ser på forslaget med. Ser man med de små virksomheders brillen, er det en forringelse, ser man

på det med lønmodtagernes brillen, er det en forringelse, men ser man med de store virksomheders brillen, så er det da en klar forbedring.

Så jeg synes da, at de store virksomheder i Danmark skal klappe i deres små hænder, og samtidig kan lønmodtagerne og de små virksomheder ærgre sig over, at vi har fået en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

#### Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at jeg er ret imponeret over, at hr. Aage Frandsen kunne høre et eller andet på mit svar til hr. Frank Jensen, for jeg har rent faktisk ikke haft lejlighed til at svare hr. Frank Jensen endnu, men o.k. lad nu det være. Måske var det af hr. Frank Jensens spørgsmål, at hr. Aage Frandsen udledte et eller andet, hvad ved jeg.

Kl. 19.00

Men lad mig så svare hr. Frank Jensen: Med hensyn til høringssvarene må vi se på det i form af selve udvalgsbehandlingen.

Så må jeg tilstå, at det står mig en anelse uklart, hvad hr. Frank Jensen rent faktisk mente, selv efter hr. Aage Frandsens fortolkning af hr. Frank Jensens bemærkninger, men jeg kan dog understrege, at vi selvfølgelig er parate til at diskutere, også med Socialdemokratiet, men jeg vil blot understrege, at selve lovgivningen, sådan som den er formuleret, altså med de her styringsredskaber, som skal indgå, ligger helt fast; det ønsker vi sådan set ikke at ændre på.

Så havde hr. Carsten Hansen en række betragtninger omkring, hvem der så ville kunne få efteruddannelser, og hvem der ikke ville kunne få: Det skal jeg under ingen omstændigheder gøre mig klog på, men det har ved flere lejligheder været nævnt, at arbejdsgiverne blev frataget et reelt medansvar for tilrettelæggelsen af efteruddannelsen rundt omkring på virksomhederne, i og med at man fjerner muligheden for at indføre et arbejdsgiverbidrag. Det er jeg lodret uenig i, for man skal huske på, at arbejdsgiverbidraget jo erstattes af en række styringsredskaber, hvor lige præcis arbejdsgiverne jo har et reelt medansvar.

Så spurgte fru Anne-Marie Meldgaard, hvilke arbejdsmarkedsuddannelser den tidligere regering indførte brugerbetaling på. Der vil jeg blot henvise til den reform, der blev lavet i, jeg tror, det var 1995 eller 1996, hvor der blev indført en generel deltagerbetaling på voksen- og efteruddannelse. Derfor undrer det mig såre, at Social-